

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Αλεξάνδρα Μαρκοπούλου - Κατερίνα Κουφοπούλου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δήμητρα Παπαδημητρίου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Γεωργία Πειρουνάκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Απρίλιος 2026

ISBN: 978-960-468-427-4

**ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA**

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα, Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr · www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη.
Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά
• Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.

Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Αλεξάνδρα Μαρκοπούλου

Κατερίνα Κουφοπούλου

Ένας κορός
για τη βροχή

Εικονογράφηση:
Δήμητρα Παπαδημητρίου

**Σ' εσένα, παιδί μου,
που οφείλουμε
να σου προσφέρουμε
έναν κόσμο καλύτερο!**

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

«Ένας χορός για τη βροχή»

Τα μικρά παιδιά που ζουν στις πόλεις όλο και απομακρύνονται από τη φύση. Όμως, η φύση είναι το σπίτι μας και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, αλλά να βρίσκουμε ευκαιρίες να το αναδεικνύουμε. Οφείλουμε να καλλιεργούμε την ευαισθητοποίηση των μικρών παιδιών σε θέματα που αφορούν τις λειτουργίες της φύσης και την αναγκαιότητά τους για τη συνέχιση της ζωής. Αυτός είναι ο σκοπός αυτού του βιβλίου. Να ζωντανέψει στη φαντασία των παιδιών τους πρωταγωνιστές της ζωής, να «ακούσουν» τους ήχους, να «μυρίσουν» τα αρώματα και να «δουν» τα χρώματα αυτής της αρμονίας.

Να πλουτίσουν το λεξιλόγιό τους με ονόματα φυτών και ζώων που δεν συνηθίζονται στην καθημερινότητά τους.

Παράλληλα, να κάνει τα παιδιά συμμετοχούς στο πρόβλημα της λειψυδρίας, της ενδεχόμενης ξηρασίας και των συνεπειών της για κάθε ζωντανό πλάσμα και για τον πλανήτη μας γενικότερα.

Όλοι στο δάσος ήταν στενοχωρημένοι...

Εδώ και καιρό δεν είχε πέσει σταγόνα από τον ουρανό...

Τα σύννεφα περνούσαν ταξιδιάρικα και βιαστικά, ο ουρανός σκοτεινίαζε, μα σε λίγο ο ήλιος άπλωνε ξανά μεγαλόπρεπα τις ακτίνες του παντού. Είχε καιρό να βρέξει... Όλοι ανησυχούσαν στο δάσος! Πίστευαν, όμως, κατά βάθος, πως η βροχή δεν τους είχε εγκαταλείψει, απλώς... είχε κάπου ξεχαστεί.

- *Πού είσαι, βροχούλα; Πού είσαι;* Σε περιμένουμε να μας χαρίσεις τα ρυάκια σου και να παίξουμε με τις δροσοσταλίδες σου! Να κάνουμε μπάνιο στις λακκούβες, έλεγαν τα πουλάκια του ουρανού.

- Να βγάλουμε βόλτα τα παιδάκια μας να περπατήσουν στο νοτιομένο γρασίδι και στα βρεγμένα φύλλα, έλεγαν τα σαλιγκάρια.

- Επιτέλους, να γεμίσουν οι λιμνούλες και οι βάλτοι και να βυθιστούμε στη λάσπη τους, να δροσιστούμε, έλεγαν τα όμορφα μεγαλόσωμα βουβάλια.

- Πού είναι πια η δροσερή χλόη; Θέλουμε να θυμηθούμε τη γεύση της, έλεγαν τα ελάφια και τα ζαρκάδια του δάσους.

- Θέλουμε να τρέξουμε και να φτιάξουμε τις φωλιές μας ανάμεσα στους δροσερούς θάμνους και τα σύδεντρα, φώναζαν οι λαγοί κουνώντας τις αυτάρες και τα μουστάκια τους.

- *Έλα, βροχούλα, έλα πια!* έλεγαν όλα μαζί τα ζώα κοιτάζοντας τα άσπρα σύννεφα που κυνηγούσαν το ένα το άλλο στον ουρανό και έκαναν τον ήλιο να κρύβεται και να τα κρυφοκοιτάζει!

Και ο καιρός περνούσε...

Όλοι στο δάσος ήταν ανήσυχoi!

Κανείς όμως δεν έχανε την ελπίδα του και πίστευαν όλοι πως η βροχή σύντομα θα ερχόταν! Δέντρα, θάμνοι και μικρά φυτά, τα ζώα που κατοικούσαν εκεί, αλλά και όλα τα μέλη του συλλόγου της κυρίας Φυσικίδου, που ήταν *η καλή νεράιδα του δάσους*, συγκεντρώθηκαν για να συζητήσουν στο ξέφωτο.

Όλοι αγαπούσαν το δάσος!

Κάποιοι κατοικούσαν πολλά χρόνια εκεί. Ήταν οι αρχαίες βελανιδιές, αλλά και τα παιδιά, τα εγγόνια, τα δισέγγονα και τα τρισέγγονά τους! Άλλοι ήταν νεότεροι κάτοικοι. Μικρές ανήσυχες ιτιές, φτελιές που θρόιζαν ανατριχιάζοντας στο πρώτο φύσημα του αέρα, πλατάνια και κυπαρισσάκια λυγερά, μυρτιές, πευκάκια και φουντωτοί μυρωδάτοι θάμνοι!

Αγριολούλουδα και επίμονα αγριόχορτα που φύτρωναν παντού κοιτούσαν με άγριο βλέμμα τον ουρανό. Κάποια από αυτά, φυτρωμένα στις σχισμές των βράχων και ανάμεσα στις πέτρες, επειδή ήταν πολύ διψασμένα, έψαχναν με τις ρίζες τους παντού για λίγη υγρασία.

Υπήρχαν βέβαια και τα ζώα, μικρά και μεγάλα, που ζούσαν εκεί, αλλά και οι λάτρεις του δάσους, που συνήθιζαν να κάνουν υπέροχες φυσιολατρικές βόλτες τριγύρω και στήριζαν φανατικά την κυρία Φυσικήδου.

Όλοι απορούσαν τι είχε πειράξει την κυρία Βροχίδου...

Έτσι φώναζαν τη βροχούλα για να της δίνουν μεγαλοπρέπεια και να της δείχνουν πόσο την εκτιμούν!

- Τι την έπιασε πια και δεν έρχεται; Μήπως θύμωσε; Με ποιον; αναρωτιόταν η γέρικη βελανιδιά.
- Γιατί δεν στέλνει πια τις σταγονούλες της, έστω και θυμωμένες να μας συναντήσουν και να μας δροσίσουν; απορούσε ένα ζωάκι.
- Τέλος πάντων, ούτε μια ψιχάλα δεν αξίζουμε; κλαψούριζε ένα άλλο.

Θα έρθει κάποια στιγμή, δεν γίνεται... σκέφτονταν!

Σίγουρα δεν μας έχει ξεχάσει!

Κάποιοι μάλιστα τη φώναζαν με όποιον τρόπο μπορούσαν, άλλοι δυνατά, μουγκανίζοντας όπως τα βουβάλια, άλλοι παίζοντας μουσική, όπως τα πουλιά με τα κελαηδίσματά τους, και άλλοι βγάζοντας μικρές άηχες ανάσες, όπως οι χελώνες και τα σαλιγκάρια...

